

Sygn. akt II K 468/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu Piotra Botulińskiego

po rozpoznaniu dnia 8 marca 2016r.

sprawy:

M. D.,

s. J. i H. z d. M.,

ur. (...) w G.,

- skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 19.05.2015r. sygn. akt **IIK 144/15** za czyny:

- z pkt I – z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 31.12.2014r. oraz z pkt III - z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 7.01.2015r., stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. – na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,
- z pkt II – z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 31.12.2014r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

za które to czyny orzeczono karę łączną **4 (czterech) lat** pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13.08.2015r. sygn. akt **IIK 618/14** za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 23.08.2014r. – na karę **1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 4 k.k. i art. 91 § 2 k.k. kary orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt 1 i 2 - Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 19.05.2015r. sygn. akt **IIK 144/15** i Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13.08.2015r. sygn. akt **IIK 618/14 łączy** i w to miejsce orzeka wobec skazanego M. D. karę łączną 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres zatrzymania w sprawie IIK 618/14 od dnia 23.08.2014r. godz. 20 30 do dnia 25.08.2014r. godz. 18 15 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności oraz okres odbytej kary w sprawie IIK 144/15 od dnia 07.01.2015r. do dnia 08.03.2016r.,

III. w pozostałej części wyżej wymienione wyroki pozostawia ich odrębnemu wykonaniu,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. H. kwotę 120 zł (plus podatek VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu karnym,

V. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 468/15

UZASADNIENIE

Dyrektor Aresztu Śledczego w P. wnioskiem z dnia 24 września 2015r. zainicjował postępowanie karne w przedmiocie wydania wobec M. D. wyroku łącznego (sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt IIK 468/15). Następnie w dniu 26.11.2015r. tenże Dyrektor ponownie złożył takowy wniosek, a sprawa została zarejestrowana w wyniku tego wniosku pod sygn. akt IIK 656/15, a następnie została połączona ze sprawą IIK 468/15.

Analiza karty karnej skazanego prowadzi do wniosku, iż M. D. został skazany 14 wyrokami: 1 wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 11.04.2000r. sygn. akt IIK 256/99, 2 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 12.05.2000r. sygn. akt IIK 219/00, 3 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 21.12.2000r. sygn. akt IIK 627/00, 4 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 01.03.2001r. sygn. akt IIK 763/00, 5 – wyrokiem Sądu Garnizonowego we Wrocławiu z dnia 03.12.2002r. sygn. akt SG555/01, 6 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 29.05.2003r. sygn. akt IIK 246/03, 7 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 08.01.2004r. sygn. akt IIK 631/03, 8 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 06.11.2008r. sygn. akt VIK 825/08, 9 - wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 29.05.2009r., 10 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 11.08.2009r. sygn. akt IIK 223/09, 11 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 17.09.2009r. sygn. akt IIK 374/09, 12 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 03.03.2010r. sygn. akt IIK 287/09, 13 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 19.05.2015r. sygn. akt IIK 144/15, 14 – wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13.08.2015r. sygn. akt IIK 618/14. Nadto analiza tejże karty karnej (k. 7-9 akt) oraz informacji o pobytach skazanego w Zakładzie Karnym wskazuje, że wszystkie ww. wyroki, za wyjątkiem wyroku IIK 144/15 i IIK 618/14 oraz wyroku łącznego IIK 1267/11 – zostały wykonane.

Wyroki o sygn. akt IIK 144/15 i IIK 618/14 skazujące M. D. zostały wydane po 30.06.2015r. Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r.

o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015.396 j.t.) rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (czyli Kodeksu karnego), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W sprawie więc M. D. koniecznym było zastosować przepisy o wyroku łącznym w nowym brzmieniu tj. od 01.07.2015r.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, zaś zgodnie z § 2 tego przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Nadto § 3 art. 85 k.k. stanowi - podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popelnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Bezspornym jest, że wszystkie orzeczone wobec M. D. kary – to kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem orzeczonej kary grzywny wyrokiem VI K 825/08. Kara ta więc z uwagi na to, że nie łączy się z karą pozbawienia wolności nie mogła być objęta wyrokiem łącznym, a nadto także z uwagi na to, że została wykonana.

Aktualnie Sąd mógł objąć wyrokiem łączny jedynie kary podlegające wykonaniu, a takimi są kara z wyroku IIK 144/15 - wprowadzona do wykonania od 07.01.2015r. do 06.01.2019r. oraz kara z wyroku IIK 618/14 wprowadzona do wykonania od dnia 06.01.2019r. do dnia 03.05.2020r. Dodatkowo ustawodawca wprowadził ograniczenie co do możliwości orzeczenia kary łącznej wskazując, że podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popelnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa. Wyrokiem IIK 618/14 M. D. został skazany za czyn popełniony w dniu 23.08.2014r., a kara z wyroku IIK 144/15 została wprowadzona do wykonania od dnia 07.01.2015r., a więc przestępstwo to zostało popełnione przed rozpoczęciem wykonywania kary w sprawie IIK 144/15. Skoro tak to Sąd kary mógł połączyć.

Wskazać nadto należy, że wprowadzony do wykonania wobec skazanego jest wyrok łączny IIK 1267/11. Wyrok ten skazany częściowo odbył, a to w okresie od 28.03.2013r. do 24.01.2014r., po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony, które to warunkowe przedterminowe zwolnienie zostało następnie odwołane. W tej sytuacji cytowany powyżej § 3 art. 85 k.k. stanowiący - podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popelnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu, w sytuacji skazanego M. D. stał się przeszkodą do połączenia kar objętych tym wyrokiem łącznym z karami orzeczonymi wyrokami IIK 144/15 i IIK 618/14. Przestępstwo, za które M. D. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 19.05.2015r. IIK 144/15 zostało popełnione dnia 31.12.2014r., a przestępstwo za które M. D. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 13.08.2015r. sygn. akt IIK 618/14 zostało popełnione dnia 23.08.2014r. Skoro więc wyrok łączny IIK1267/11 skazany już zaczął odbywać, a potem został warunkowo przedterminowo zwolniony, to oznacza, że popełnił przestępstwa po rozpoczęciu, a przed zakończeniem odbywania kary łącznej orzeczonej tymże wyrokiem. Ustawodawca wprowadzając taką zmianę przepisów argumentował to tym, że nie należy doprowadzać do sytuacji gdy skazanym opłacałoby się odwlekać odbycie kary, albowiem popełnianie kolejnych przestępstw dawałoby taki stan, że skazany miałby ciągle kary nieodbyte, a więc kary podlegające łączeniu. W Komentarzu do Kodeksu karnego pod red. M. K. i R. Z. Wyd. C.H. B. W. 2015r. str. 493 wskazano: „Skazanym zależałoby (gdyby nie ograniczenie z § 3 k.k.) na prawnym, bądź nawet bezprawnym odwlekaniu w czasie zakończenia odbywania kary pozbawienia wolności. Art. 85 § 3 k.k. zawiera więc wyjątki od orzekania kary łącznej”. W niniejszej sprawie M. D. „odwłókł” odbycie kary orzeczonej wyrokiem łącznym – albowiem został on z niej warunkowo przedterminowo zwolniony.

Przechodząc zaś do wymiaru orzeczonej kary łącznej wskazać należy co następuje.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Wyrokiem IIK 144/15 Sąd orzekł wobec M. D. za czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 31.12.2014r. oraz za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 7.01.2015r., stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. – na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności. Zaś za czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 31.12.2014r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności. Wyrokiem z dnia 13.08.2015r. sygn. akt IIK 618/14 Sąd orzekł wobec M. D. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 23.08.2014r. karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Najniższą więc możliwą do orzeczenia karą w wyroku łącznym wobec skazanego była kara 4 lat pozbawienia wolności, zaś suma kar to 5 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Sąd orzekł wobec skazanego karę łączną 4 (czterech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Karę tak Sąd ukształtował a to z uwagi na wielokrotną – bo 14 krotną karalność skazanego, notoryczne popełnianie przestępstw przeciwko mieniu i życiu i zdrowiu. Opinia z Zakładu Karnego ocenia zachowanie skazanego jako umiarkowane, a

więc deklaracja skazanego o tym, że chciałby rozpocząć nowe życie nie jest wystarczająca do tego ażeby orzec karę na zasadzie pełnej absorpcji. Dotychczasowa postawa skazanego wręcz zaprzecza temu ażeby skazany zreflektował się co do tego jak żyje oraz zaprzecza temu ażeby łagodne wyroki działały prewencyjnie na skazanego. Skorom jednak w opinii skazanego są i stwierdzenia pozytywne – a to o 11 krotne nagrody za wyróżniające zachowanie, to i zasada kumulacji nie była by celowa w orzekaniu w wyroku łącznym.

Sąd orzekł o karze łącznej w oparciu o art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 4 k.k. i art. 91 § 2 k.k. – tu dlatego, że wyrok podlegający łączeniu obejmował także karę łączną jednostkowo i karę orzeczoną za ciąg przestępstw.

Nadto Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie IIK 618/14 od dnia 23.08.2014r. godz. 20 30 do dnia 25.08.2014r. godz. 18 15 i okres odbytej do dnia wydania wyroku kary w sprawie IIK 144/15 od dnia 07.01.2015r. na podstawie art. 577 k.p.k. Zaś z uwagi na to, że w wyroku IIK 144/15 orzeczony został obowiązek naprawienia szkody, Sąd orzekł, że w pozostałym zakresie wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. H. w Ś. kwotę 120 złotych (plus podatek VAT), tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu przed sądem I instancji. Kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa na podstawie art. 624 §1 k.p.k.